

**ПРАТ «ВНЗ «МІЖРЕГІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ
УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ»**

**НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ ПРАВА
ІМЕНІ КНЯЗЯ ВОЛОДИМИРА ВЕЛИКОГО**

Кафедра теорії держави і права та конституційного права

«ЗАТВЕРДЖУЮ»

Завідувач кафедри теорії держави і
права та конституційного права

 Анатолій ТАЛАХ
"17" 08 2025р.

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

«АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ МЕХАНІЗМУ ЗАХИСТУ ПРАВ ЛЮДИНИ»

Галузь знань: 26 «Цивільна безпека»

Спеціальність: 262 Правоохоронна діяльність

Освітній рівень: другий (магістерський) рівень

Освітня програма “Правоохоронна діяльність”

Київ 2025

Робоча програма з навчальної дисципліни «Актуальні проблеми механізму захисту прав людини» для здобувачів вищої освіти освітньої програми «Правоохоронна діяльність» спеціальності 262 «Правоохоронна діяльність».

Розробник:

Муравйова Ірина Анатоліївна, доцент кафедри теорії держави і права та конституційного права, кандидат юридичних наук, доцент.

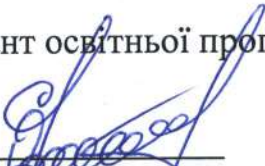

(підпис)

Ірина МУРАВЙОВА

Робочу програму погоджено:

Гарант освітньої програми «Правоохоронна діяльність»

(підпис)

Олександр САВКА

Робочу програму розглянуто та схвалено на засіданні кафедри теорії держави і права та конституційного права

Протокол № 1 від «27» 08 2025 року

Завідувач кафедри теорії держави і права та конституційного права

(підпис)

Анатолій ТАЛАХ

Опис навчальної дисципліни

Найменування показників	Характеристика дисципліни за формами навчання	
	очна (денна)	заочна
Вид дисципліни (обов'язкова чи вибіркова)	обов'язкова	
Мова викладання	українська	
Загальний обсяг у кредитах ЄК / годинах	4/120	4/120
Курс	1	1
Семестр	1	
Кількість змістових модулів	2	2
Обсяг кредитів із розподілом за семестрами	4	4
Обсяг годин, у тому числі:		
- Аудиторні	40	4
- Лекційні	24	2
- Семінарські / Практичні	16	2
- Лабораторні	-	-
Самостійна робота, год	80	116
Форма семестрового контролю	залік	

Мета і завдання вивчення навчальної дисципліни

Предметом навчальної дисципліни «Актуальні проблеми механізму захисту прав людини» є: основні теоретичні засади права прав людини як складової юридичної науки, основні сучасні механізми захисту прав людини та актуальні проблеми практичного застосування вказаних механізмів.

Мета навчальної дисципліни: всебічне пізнання та осмислення проблем застосування механізмів захисту прав людини та, відповідно, здійснення ефективного захисту прав людини на міжнародному, регіональному, національному, інституційному та локальному рівнях.

Завдання навчальної дисципліни: ознайомлення студентів з основними засадами та базовими категоріями права прав людини як галузі наукового пізнання; формування у них цілісного розуміння актуальних проблем сучасних механізмів захисту прав людини, а також закріплення такого розуміння у вигляді переконань та настанов поведінки.

Окрім цього, до завдань навчальної дисципліни відноситься:

- розкриття науково-правових основ вирішення комплексу актуальних, зумовлених сучасними викликами проблем державо- і правотворення України;
- засвоєння та формування як теоретичних знань про актуальні проблеми механізму захисту прав людини, так і застосування теоретичних концепцій до конкретних потреб науково-дослідної діяльності здобувачів вищої освіти в залежності від їх наукової спеціалізації;
- формування самостійного мислення, навичок аналізу проблемних питань захисту прав людини ;
- визначати належні та прийнятні для юридичного аналізу факти, виявляти та критично й системно аналізувати проблеми правового регулювання, пропонувати способи їх вирішення;
- розвиток загальної політико-правової культури здобувачів вищої освіти;
- визначення інших прикладних проблем у сфері правових відносин в Україні.

Пререквізити навчальної дисципліни: Філософія, Загальна теорія держави і права, Конституційне право України, Охорона прав людини, Юридична деонтологія, Міжнародне публічне право, Кримінальне право, Кримінальний процес.

Компетентності та результати навчання за освітньою програмою

Інтегральна компетентність	Формування здатності розв'язувати задачі інноваційного характеру у сфері права, що передбачає застосування правових доктрин, правових принципів, норм права та характеризується комплексністю та невизначеністю умов забезпечена всією навчальною дисципліною в її сукупності.
Загальні компетентності	ЗК6. Усвідомлення рівних можливостей та гендерних проблем. Забезпечено дисципліною, зокрема у Темі 1 “Вступ. Людина як найвища соціальна цінність. Право як міра добра і справедливості” висвітлюються абстрактні науково-теоретичні поняття прав людини, Темі 2 - “Основи теорії прав людини. Поняття та генеза прав

	<p>людини”, Темі 3. “Типологія та класифікація прав людини. Спільне та відмінне між права та свободами людини”, Темі 10. “Самозахист як механізм захисту прав та свобод людини” та Темі 11. “Обмеження прав і свобод людини. Механізми захисту прав і свобод” формується здатність як усвідомлювати рівність можливостей, так і розуміти сутність гендерних проблем сучасного суспільства.</p>
<p>Спеціальні (фахові/предметні) компетентності</p>	<p>СК4. Спроможність організувати і керувати діяльністю підрозділів, створених для виконання завдань у сфері правоохоронної діяльності.</p> <p>Забезпечено дисципліною, зокрема у Темі 3. “Типологія та класифікація прав людини. Спільне та відмінне між правами та свободами людини”, Темі 8. “Національні механізми захисту прав людини” та Темі 9. “Інституційні та локальні механізми захисту прав людини” формується здатність організувати і керувати діяльністю підрозділів, створених для виконання завдань у сфері правоохоронної діяльності.</p>
	<p>СК5.Здатність давати кваліфіковані юридичні висновки й консультації в конкретних сферах юридичної діяльності.</p> <p>Забезпечено дисципліною, зокрема у Темі 6. “Регіональні механізми захисту прав людини. Європейський регіональний механізм захисту прав людини.</p>

	<p>Конвенція про захист прав людини та основоположних свобод”, Темі 8. “Національні механізми захисту прав людини”, Темі 9. “Інституційні та локальні механізми захисту прав людини”, Темі 10. “Самозахист як механізм захисту прав та свобод людини” та Темі 11. “Обмеження прав і свобод людини. Механізми захисту прав і свобод людини в умовах збройного конфлікту або надзвичайної ситуації” формується здатність здатність давати кваліфіковані юридичні висновки й консультації в конкретних сферах юридичної діяльності.</p>
	<p>СК15. Здатність вживати заходів з метою запобігання, виявлення та припинення адміністративних і кримінальних правопорушень, заходів, спрямованих на усунення загроз приватним та публічним інтересам людини й держави.</p> <p>Забезпечено дисципліною, зокрема у Темі 6. “Регіональні механізми захисту прав людини. Європейський регіональний механізм захисту прав людини. Конвенція про захист прав людини та основоположних свобод”, Темі 8. “Національні механізми захисту прав людини”, Темі 9. “Інституційні та локальні механізми захисту прав людини”, Темі 10. “Самозахист як механізм захисту прав та свобод людини” та Темі 11. “Обмеження прав і свобод людини. Механізми захисту прав і свобод людини в</p>

	<p>умовах збройного конфлікту або надзвичайної ситуації” формується здатність вживати заходів з метою запобігання, виявлення та припинення адміністративних і кримінальних правопорушень, заходів, спрямованих на усунення загроз приватним та публічним інтересам людини й держави.</p>
--	--

Згідно з вимогами освітньо-професійної програми, здобувачі вищої освіти мають досягти таких *результатів навчання*:

РН 1. Зрозуміло і недвозначно доносити власні знання, висновки та аргументацію до фахівців і нефахівців; зокрема, під час публічних виступів, дискусій, проведення занять.

Забезпечено дисципліною, зокрема Тема 3. “Типологія та класифікація прав людини. Спільне та відмінне між права та свободами людини”, Тема 6. “Регіональні механізми захисту прав людини. Європейський регіональний механізм захисту прав людини. Конвенція про захист прав людини та основоположних свобод”, Тема 8. “Національні механізми захисту прав людини”, Тема 9. “Інституційні та локальні механізми захисту прав людини”, Тема 10. “Самозахист як механізм захисту прав та свобод людини” та Тема 11. “Обмеження прав і свобод людини. Механізми захисту прав і свобод людини в умовах збройного конфлікту або надзвичайної ситуації” розвинуть здатність зрозуміло і недвозначно доносити власні знання, висновки та аргументацію до фахівців і нефахівців - зокрема, під час публічних виступів, дискусій та проведення занять.

РН 4. Узагальнювати практичні результати роботи і пропонувати нові рішення, з урахуванням цілей, обмежень, правових, соціальних, економічних та етичних аспектів.

Забезпечено дисципліною, зокрема Тема 3. “Типологія та класифікація прав людини. Спільне та відмінне між правами та свободами людини”, Тема 10. “Самозахист як механізм захисту прав та свобод людини” та Тема 11. “Обмеження прав і свобод людини. Механізми захисту прав і свобод людини в умовах збройного конфлікту або надзвичайної ситуації” сформують вміння

узагальнювати практичні результати роботи і пропонувати нові рішення, з урахуванням цілей, обмежень, правових, соціальних, економічних та етичних аспектів.

РН 8. Забезпечувати законність та правопорядок, захист прав та інтересів особистості, суспільства, держави з використанням ефективних методів й засобів забезпечення публічної безпеки і порядку в межах виконання своїх посадових обов'язків.

Забезпечено дисципліною, зокрема Тема 6. "Регіональні механізми захисту прав людини. Європейський регіональний механізм захисту прав людини. Конвенція про захист прав людини та основоположних свобод", Тема 8. "Національні механізми захисту прав людини", Тема 9. "Інституційні та локальні механізми захисту прав людини", Тема 10. "Самозахист як механізм захисту прав та свобод людини" та Тема 11. "Обмеження прав і свобод людини. Механізми захисту прав і свобод людини в умовах збройного конфлікту або надзвичайної ситуації" закріплять здатність забезпечувати законність та правопорядок, захист прав та інтересів особистості, суспільства, держави з використанням ефективних методів й засобів забезпечення публічної безпеки і порядку в межах виконання своїх посадових обов'язків.

РН 15. Модифікувати основні методи та засоби забезпечення охорони прав і свобод людини, протидії злочинності, підтримання публічної безпеки та порядку.

Забезпечено дисципліною, зокрема Тема 6. "Регіональні механізми захисту прав людини. Європейський регіональний механізм захисту прав людини. Конвенція про захист прав людини та основоположних свобод", Тема 8. "Національні механізми захисту прав людини", Тема 9. "Інституційні та локальні механізми захисту прав людини", Тема 10. "Самозахист як механізм захисту прав та свобод людини" та Тема 11. "Обмеження прав і свобод людини. Механізми захисту прав і свобод людини в умовах збройного конфлікту або надзвичайної ситуації" закріплять вміння модифікувати основні методи та засоби забезпечення охорони прав і свобод людини, протидії злочинності, підтримання публічної безпеки та порядку.

Програма навчальної дисципліни

Змістовний модуль 1. Загальні засади функціонування механізму захисту прав людини.

Тема 1. Людина як найвища соціальна цінність. Право як міра добра і справедливості. Основи теорії прав людини.

Людина як найвища соціальна цінність. Організація взаємовідносин в трикутнику “людина-суспільство-держава”. Право як міра добра і справедливості та формалізоване відображення універсальних загальнолюдських морально-етичних цінностей. Верховенство права та правова держава. Теорія прав людини, її виникнення та розвиток. Видатні мислителі, які досліджували питання прав людини, та видатні правозахисники людства.

Тема 2. Поняття та генеза прав людини. Типологія та класифікація прав людини. Спільне та відмінне між правами та свободами людини.

Поняття та генеза прав і свобод людини. Спільне і відмінне між правами людини та людськими свободами. Класифікація прав людини. Природні права людини. Охорона та захист прав людини: спільне та відмінне. Основні історико-правові акти в сфері захисту прав людини. Велика хартія вольностей 1215 року. Білль про права 1689 року. Декларація прав людини і громадянина 1789 року. Білль США про права 1791 року.

Тема 3. Діяльність Організації Об'єднаних Націй як основний універсальний механізм захисту прав людини.

Універсальні механізми захисту прав людини. Організація Об'єднаних Націй як основний універсальний механізм захисту прав людини. Міжнародний білль про права. Загальна декларація прав людини ООН. Міжнародний пакт про економічні, соціальна та культурні права 1966 року. Міжнародний пакт про громадянські і політичні права 1966 року. Генеральна асамблея та Рада Безпеки ООН. Рада ООН з прав людини та комітети ООН як механізми захисту прав людини. Спеціалізовані агенції та інституції ООН, які займаються правозахистом. Міжнародні судові інстанції ООН. Конвенція ООН про права дитини 1989 року. Конвенція ООН проти катувань та інших жорстоких, нелюдських або таких, що принижують гідність, видів поводження і покарання 1998 року.

Змістовний модуль 2. Сучасні механізми захисту прав людини.

Тема 4. Інші міжнародні механізми захисту прав людини на універсальному, регіональному, національному та локальному рівнях.

Інші міжнародні механізми захисту прав людини та прояв їхньої діяльності на універсальному, регіональному, національному, локальному рівнях. Міжнародні неурядові та гібридні організації. Міжнародний комітет Червоного Хреста, Міжнародна федерація товариств Червоного Хреста та Червоного Півмісяця, Міжнародне товариство прав людини.

Тема 5. Регіональні механізми захисту прав людини. Європейський регіональний механізм захисту прав людини. Конвенція про захист прав людини та основоположних свобод.

Рада Європи та європейський регіональний механізм захисту прав людини. Організація з безпеки та співробітництва в Європі як складова європейського регіонального механізму захисту прав людини. Європейська конвенція про захист прав людини та основоположних свобод. Європейський Суд з прав людини. Порядок виконання рішень Європейського Суду з прав людини. Захист прав людини в інституційних механізмах Європейського Союзу.

Тема 6. Інші регіональні механізми захисту прав людини (міжамериканська, ісламська, африканська системи захисту прав людини)

Міжамериканський регіональний механізм захисту прав людини. Організація американських держав. Американська конвенція про права людини (пакт Сан-Хосе). Міжамериканська комісія з прав людини. Міжамериканський суд з прав людини. Африканський союз. Африканська хартія прав людини і народів 1981 р. Організація ісламського співробітництва. Каїрська декларація прав людини в ісламі 1990 р.

Тема 7. Національні механізми захисту прав людини.

Національні механізми захисту прав людини в країнах євроатлантичної спільноти (глобального Заходу). Національні механізми захисту прав людини в Південній Америці, Африці, окремих країнах Азії та в Океанії.

Тема 8. Інституційні та локальні механізми захисту прав людини.

Інституційні та локальні (місцеві) механізми захисту прав людини. Контроль глави держави за додержанням прав людини. Парламентський контроль за додержанням прав людини. Уповноважений із захисту прав людини (омбудсмен). Судова влада та правосуддя як механізм захисту прав людини. Адвокатура та нотаріат як механізм захисту прав людини. Роль місцевого самоврядування у захисті прав людини.

Тема 9. Самозахист як механізм захисту прав та свобод людини

Самозахист як основний механізм захисту прав та свобод людини. Право на самооборону та на захист своїх прав усіма способами, незабороненими законом.

Тема 10. Обмеження прав і свобод людини. Механізми захисту прав і свобод людини в умовах збройного конфлікту або надзвичайної ситуації.

Обмеження прав і свобод людини в суспільних інтересах. Права і свободи людини, які не підлягають обмеженню. Механізми захисту прав і свобод людини в умовах міжнародного або внутрішнього збройного конфлікту або ж надзвичайної ситуації.

Структура навчальної дисципліни

Назви тем	Кількість годин							
	очна (денна) форма				заочна форма			
	Усього	у тому числі			Усього	у тому числі		
		Лекції	Семінари	Самостійна робота		Лекції	Семінари	Самостійна робота
Змістовний модуль 1. Загальні засади функціонування механізму захисту прав людини.								
Тема 1. Людина як найвища соціальна цінність. Право як міра добра і справедливості. Основи теорії прав людини.	10	2	-	8	14	2	2	10
Тема 2. Поняття та генеза прав людини. Типологія та класифікація прав людини. Спільне та відмінне між правами та свободами людини.	12	2	2	8	12			12
Тема 3. Діяльність Організації Об'єднаних Націй як основний універсальний механізм захисту прав людини.	10	2	-	8	10			10
Змістовний модуль 2. Сучасні механізми захисту прав людини.								
Тема 4. Інші міжнародні механізми захисту прав людини на універсальному, регіональному, національному та локальному рівнях.	12	2	2	8	12			12
Тема 5. Регіональні механізми захисту прав людини. Європейський регіональний механізм захисту прав людини. Конвенція про захист прав людини та основоположних свобод.	12	2	2	8	12			12
Тема 6. Інші регіональні механізми захисту прав людини (міжамериканська, ісламська, африканська системи захисту прав людини).	12	2	2	8	12			12

Тема 7. Національні механізми захисту прав людини.	14	4	2	8	12			12
Тема 8. Інституційні та локальні механізми захисту прав людини.	12	2	2	8	12			12
Тема 9. Самозахист як механізм захисту прав та свобод людини	12	2	2	8	12			12
Тема 10. Обмеження прав і свобод людини. Механізми захисту прав і свобод людини в умовах збройного конфлікту або надзвичайної ситуації.	14	4	2	8	12			12
Модульна контрольна робота								
Всього:	120	24	16	80	120	2	2	116
Форма контролю: залік								

Теми семінарських / практичних занять

№ Сем. зан.	Назва теми	Кількість годин
1.	<p>Тема 1. Людина як найвища соціальна цінність. Право як міра добра і справедливості. Основи теорії прав людини.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Людина як найвища соціальна цінність. 2. Організація взаємовідносин в трикутнику “людина-суспільство-держава”. 3. Право як міра добра і справедливості та формалізоване відображення універсальних загальнолюдських морально-етичних цінностей. 4. Верховенство права та правова держава. 5. Теорія прав людини, її виникнення та розвиток. 6. Видатні мислителі, які досліджували питання прав людини. 7. Видатні правозахисники людства. <p><u>Завдання:</u> Осмислити феномен людини як найвищої соціальної цінності, її панівні місце та роль в трикутнику “людина-суспільство-держава” та феномен права як міри добра і справедливості, які в сукупності є</p>	2

	<p>основоположними засадами теорії прав людини та права прав людини.</p> <p><u>Результат:</u> Розуміння студентами феномену людини та права, принципу верховенства права та концепції правової держави, загальних засад теорії прав людини та їхнє ознайомлення з працями та науковою спадщиною видатних мислителів-правозахисників.</p> <p>Тема 2. Поняття та генеза прав людини. Типологія та класифікація прав людини. Спільне та відмінне між правами та свободами людини.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Поняття прав і свобод людини 2. Генеза прав і свобод людини. 3. Спільне і відмінне між правами людини та людськими свободами. 4. Класифікація прав людини. 5. Природні (невід’ємні) права людини. 6. Охорона та захист прав людини: спільне та відмінне. 7. Основні історико-правові акти в сфері захисту прав людини (англійські Велика хартія вольностей 1215 року, Білль про права 1689 року, французька Декларація прав людини і громадянина 1789 року, Білль про права 1791 року). <p><u>Завдання:</u> Опанувати поняття та генезу прав і свобод людини, спільне та відмінне між ними, їхню класифікацію та типологію, поняття природних прав людини, а також спільне і відмінне між охороною і захистом людських прав та історико-правовою спадщиною у цій сфері.</p> <p><u>Результат:</u> Розуміння студентами поняття прав і свобод людини, їх видів та співвідношення, концепції природних прав людини та знання ними основних історико-правових актів у сфері захисту прав людини.</p>	
2.	<p>Тема 3. Діяльність Організації Об’єднаних Націй як основний універсальний механізм захисту прав людини.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Універсальні механізми захисту прав людини. 2. Загальна декларація прав людини ООН. 3. Міжнародний пакт про економічні, соціальні та культурні права 1966 року. 4. Міжнародний пакт про громадянські і політичні права 1966 року. 5. Організація Об’єднаних Націй як основний універсальний механізм захисту прав людини. Генеральна асамблея та Рада Безпеки ООН. 6. Рада ООН з прав людини та комітети ООН як механізми захисту прав людини. 7. Спеціалізовані агенції та інституції ООН, які 	2

	<p>займаються правозахистом.</p> <p>8. Міжнародні судові інстанції ООН.</p> <p>9. Конвенція ООН про права дитини 1989 року.</p> <p>10. Конвенція ООН проти катувань та інших жорстоких, нелюдських або таких, що принижують гідність, видів поводження і покарання 1998 року.</p> <p><u>Завдання:</u> Висвітлити роль та функції ООН як універсального міжнародного механізму захисту прав людини, специфіки та особливостей її діяльності.</p> <p><u>Результат:</u> Розуміння студентами ролі та основних функцій ООН як універсального механізму захисту прав людини, її внутрішньої структури та особливостей правозахисної діяльності.</p> <p>Тема 4. Інші міжнародні механізми захисту прав людини на універсальному, регіональному, національному та локальному рівнях.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Інші міжнародні механізми захисту прав людини та прояв їхньої діяльності на універсальному, регіональному, національному, локальному рівнях. 2. Міжнародні неурядові та гібридні організації. 3. Міжнародний комітет Червоного Хреста, Міжнародна федерація товариств Червоного Хреста та Червоного Півмісяця. 4. Міжнародне товариство прав людини. <p><u>Завдання:</u> Дослідити існуючі в світі міжнародні механізми захисту прав людини на універсальному (крім ООН), регіональному, національному та локальному рівнях.</p> <p><u>Результат:</u> Знання студентами особливостей функціонування міжнародних механізмів захисту прав людини на універсальному (крім ООН), регіональному, національному та локальному рівнях.</p>	
3.	<p>Тема 5. Регіональні механізми захисту прав людини. Європейський регіональний механізм захисту прав людини. Конвенція про захист прав людини та основоположних свобод.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Рада Європи та європейський регіональний механізм захисту прав людини. 2. Організація з безпеки та співробітництва в Європі як складова європейського механізму захисту прав людини. 3. Європейська конвенція про захист прав людини та основоположних свобод. 4. Європейський Суд з прав людини. 5. Порядок виконання рішень Європейського Суду з прав людини. 6. Захист прав людини в інституційних механізмах 	2

	<p>Європейського Союзу.</p> <p><u>Завдання:</u> Дослідити існуючі в світі регіональні механізми захисту прав людини, зокрема європейський регіональний механізм захисту прав людини, а також Конвенцію про захист прав людини та основоположних свобод.</p> <p><u>Результат:</u> Знання студентами існуючих в світі регіональних механізмів захисту прав людини, зокрема європейського, та загальних засад Європейської конвенції про захист прав людини та основоположних свобод.</p>	
4.	<p>Тема 6. Інші регіональні механізми захисту прав людини (міжамериканська, ісламська, африканська системи захисту прав людини)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Міжамериканський регіональний механізм захисту прав людини. Організація американських держав. 2. Американська конвенція про права людини (пакт Сан-Хосе). 3. Міжамериканська комісія з прав людини. Міжамериканський суд з прав людини. 4. Африканський союз. Африканська хартія прав людини і народів 1981 р. 5. Організація ісламського співробітництва. Каїрська декларація прав людини в ісламі 1990 р. <p><u>Завдання:</u> Дослідити інші існуючі в світі регіональні механізми захисту прав людини (міжамериканську, ісламську, африканську системи захисту прав людини).</p> <p><u>Результат:</u> Знання студентами основоположним засад діяльності міжамериканської, ісламської, африканської систем захисту прав людини.</p>	2
5.	<p>Тема 7. Національні механізми захисту прав людини.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Національні механізми захисту прав людини в країнах євроатлантичної спільноти (глобального Заходу). 2. Національні механізми захисту прав людини в Південній Америці, Африці, окремих країнах Азії та в Океанії. 3. Національні механізми захисту прав людини в Україні. <p><u>Завдання:</u> Дослідити національні механізми захисту прав людини в різних регіонах світу, а також в Україні.</p> <p><u>Результат:</u> Знання студентами особливостей функціонування національних механізмів захисту прав людини в різних регіонах світу, а також в Україні.</p>	2
6.	<p>Тема 8. Інституційні та локальні механізми захисту прав людини.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Інституційні та локальні (місцеві) механізми захисту прав людини. 	2

	<ol style="list-style-type: none"> 2. Контроль глави держави за додержанням прав людини. 3. Парламентський контроль за додержанням прав людини. 4. Уповноважений із захисту прав людини (омбудсмен). 5. Судова влада та правосуддя як механізм захисту прав людини. 6. Адвокатура та нотаріат як механізм захисту прав людини. 7. Роль місцевого самоврядування у захисті прав людини. <p><u>Завдання:</u> Висвітлити існуючі інституційні та локальні механізми захисту прав людини на рівні глави держави, парламенту, судової влади та недержавних правозахисних інституцій.</p> <p><u>Результат:</u> Знання студентами особливостей функціонування інституційних та локальних механізмів захисту прав людини на рівні глави держави, парламенту, судової влади та недержавних правозахисних інституцій (адвокатури, нотаріату тощо).</p>	
7.	<p>Тема 9. Самозахист як механізм захисту прав та свобод людини</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Самозахист як основний механізм захисту прав та свобод людини. 2. Право на самооборону 3. Право на захист своїх прав усіма способами, не забороненими законом. <p><u>Завдання:</u> Дослідити самозахист як основний механізм захисту прав та свобод людини та його вираження у вигляді права на самооборону та на захист своїх прав.</p> <p><u>Результат:</u> Усвідомлення студентами того факту, що самозахист є основним механізмом захисту прав людини, знання його особливостей та порядку застосування.</p>	2
8.	<p>Тема 10. Обмеження прав і свобод людини. Механізми захисту прав і свобод людини в умовах збройного конфлікту або надзвичайної ситуації.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Обмеження прав і свобод людини в суспільних інтересах. 2. Права і свободи людини, які не підлягають обмеженню. 3. Механізми захисту прав і свобод людини в умовах міжнародного або внутрішнього збройного конфлікту <p>Механізми захисту прав і свобод людини в умовах надзвичайної ситуації.</p>	2

Самостійна робота

Зміст самостійної роботи здобувача освіти з навчальної дисципліни «Актуальні проблеми механізму захисту прав людини» передбачає підготовку до аудиторних занять шляхом опанування матеріалів лекції, вивчення базової і додаткової літератури, періодичних видань, інтернет-джерел та судової практики, виконання практичних завдань (написання рефератів, аналіз проблемних ситуацій, підготовка результатів власних досліджень до виступу на конференціях, участь в конкурсах наукових робіт, підготовці та публікації наукових статей, тез тощо) протягом семестру; самостійне опрацювання окремих тем навчальної дисципліни; підготовку доповідей та презентацій за тематикою практичних занять; переклад іноземних текстів установлених обсягів; опрацювання матеріалів правозастосовної практики, підготовку аналітичних і порівняльних висновків та формування навичок науково-правового аналізу; виконання індивідуальних завдань; підготовку до усіх видів контролю, у тому числі модульних контрольних робіт і підсумкової атестації; підготовку юридичних документів, інші види діяльності, що використовуються в Академії, Інституті і кафедрі.

Вимоги до написання рефератів та есе

Загальні положення:

Реферат та есе є формами самостійної роботи здобувачів вищої освіти і спрямовані на поглиблення теоретичних знань, розвиток навичок науково-правового аналізу, аргументації правових позицій, критичного мислення та академічного письма.

Під час виконання рефератів та есе здобувачі повинні дотримуватися принципів академічної доброчесності, вимог чинного законодавства України, стандартів вищої освіти та внутрішніх нормативних актів закладу вищої освіти.

Мета та навчальні завдання:

- формування здатності здійснювати самостійний аналіз доктринальних і нормативних джерел у сфері права;
- розвиток умінь формулювати та аргументовано обґрунтовувати власну правову позицію;
- набуття навичок наукового письма та коректного використання правової термінології;
- удосконалення навичок систематизації, узагальнення та критичної оцінки правової інформації.

Вимоги до змісту

Реферат

Реферат має аналітико-узагальнювальний характер і повинен:

- розкривати теоретичні підходи до обраної правової проблеми;
- містити аналіз норм законодавства, практики Європейського суду з прав людини (за наявності);
- відображати сучасні наукові позиції українських та зарубіжних дослідників;
- завершуватися обґрунтованими висновками.

Структура реферату:

1. Титульна сторінка
2. Зміст
3. Вступ (обґрунтування актуальності, мета і завдання)
4. Основна частина (2–3 логічно пов'язані розділи)
5. Висновки
6. Список використаних джерел

Есе

Есе має аналітично-дискусійний характер і спрямоване на виклад та обґрунтування власної позиції здобувача щодо конкретної правової проблеми.

Есе повинно:

- містити чітко сформульовану авторську правову позицію;
- демонструвати здатність до критичного аналізу правових явищ;
- містити аргументацію з посиланням на нормативні акти, доктрину та судову практику;
- відображати логічну цілісність і самостійність мислення.

Рекомендована структура есе:

1. Вступ (постановка проблеми)
2. Основна частина (аргументація позиції, аналіз альтернативних підходів)
3. Висновки (узагальнення та власні висновки)

Вимоги до обсягу:

- Реферат – 7–15 сторінок друкованого тексту
 - Есе – 4–8 сторінок друкованого тексту
- (без урахування титульної сторінки та списку використаних джерел)

Вимоги до оформлення:

- формат сторінки – А4;
- шрифт – Times New Roman;
- розмір шрифту – 14;
- міжрядковий інтервал – 1,5;
- поля: ліве – 30 мм, праве – 15 мм, верхнє і нижнє – 20 мм;
- нумерація сторінок – арабськими цифрами (з другої сторінки);

- абзацний відступ – 1,25 см.

Посилання на джерела оформлюються відповідно до чинних національних стандартів бібліографічного опису (ДСТУ 8302:2015).

Вимоги до джерельної бази:

Кількість використаних джерел:

- реферат – не менше 10 джерел;
- есе – не менше 5 джерел.

До джерел належать:

- Конституція України;
- закони та підзаконні нормативно-правові акти;
- рішення Конституційного Суду України;
- практика Європейського суду з прав людини;
- наукові монографії, статті фахових видань;
- офіційні міжнародні документи.

Академічна доброчесність:

Робота повинна бути виконана самостійно.

Не допускаються:

- плагіат, використання програмних засобів штучного інтелекту;
- некоректне цитування;
- використання недостовірних або неперевірених джерел.

У разі виявлення порушень принципів академічної доброчесності робота не зараховується та підлягає доопрацюванню відповідно до внутрішніх положень ПрАТ «ВНЗ «МАУП».

Орієнтовні питання для самостійної роботи:

№	Назва теми	Кількість годин	
		Очна форма	Заочна форма
1.	<p>Людина як найвища соціальна цінність. Право як міра добра і справедливості. Основи теорії прав людини.</p> <p>1. Альтернативні до держави форми організації суспільства.</p> <p>2. Чи може право бути аморальним, а мораль неправовою?</p> <p>3. Співвідношення понять правової та соціальної</p>	8	10

	<p>держави.</p> <p>4. Чи можна, на Ваш погляд, виокремити окреме від поняття верховенства права поняття верховенства прав людини?</p>		
2.	<p>Поняття та генеза прав людини. Типологія та класифікація прав людини. Спільне та відмінне між правами та свободами людини.</p> <p>Чи можливою є свобода без обмежень?</p> <p>Чи є тотожними поняття природних, особистих та невід'ємних прав людини?</p> <p>Спільне та відмінне в основних історико-правових актах в сфері захисту прав людини.</p>	8	12
3.	<p>Діяльність Організації Об'єднаних Націй як основний універсальний механізм захисту прав людини.</p> <p>Ліга Націй як попередник Організації Об'єднаних Націй у справі захисту прав людини на універсальному рівні.</p> <p>Чи є ефективним механізм організації роботи Ради Безпеки ООН?</p>	8	10
4.	<p>Інші міжнародні механізми захисту прав людини на універсальному, регіональному, національному та локальному рівнях.</p> <p>1.Співвідношення ролі міжнародних міждержавних, міжурядових та міжнародних неурядових, а також міжнародних гібридних організацій у справі захисту прав людини.</p>	8	12
5.	<p>Регіональні механізми захисту прав людини. Європейський регіональний механізм захисту прав людини. Конвенція про захист прав людини та основоположних свобод.</p> <p>1.Співвідношення механізмів захисту прав людини Ради Європи та Європейського Союзу.</p>	8	12
6.	<p>Інші регіональні механізми захисту прав людини (міжамериканська, ісламська, африканська системи захисту прав людини)</p> <p>1.Європейський, американський, африканський регіональні механізми захисту прав людини: спільне та відмінне.</p>	8	12

	2. Чи є можливим одночасне застосування двох регіональних механізмів захисту прав людини щодо одного й того самого порушення прав людини?		
7.	Національні механізми захисту прав людини. 1.Спільне та відмінне у національних механізмах захисту прав людини різних держав	8	12
8.	Інституційні та локальні механізми захисту прав людини. 1.Який інституційний механізм захисту прав людини, на Ваш погляд, є найбільш ефективним?	8	12
9.	Самозахист як механізм захисту прав та свобод людини 1.Чи є самозахист та самооборона тотожними поняттями? 2.В чоме саме може полягати реалізація права на самооборону та на самозахист?	8	12
10.	Обмеження прав і свобод людини. Механізми захисту прав і свобод людини в умовах збройного конфлікту або надзвичайної ситуації. 1.Чи можуть бути обмежені природні (невід'ємні) права людини?	8	12

Індивідуальні завдання

Індивідуальна робота здобувачів освіти включає в себе: підготовку наукових доповідей та есе; розробку порівняльних схем, таблиць; участь в роботі наукових конференцій та гуртків; опублікування тез наукових доповідей і статей.

Зазначений вище перелік видів індивідуальної роботи не є вичерпним та носить гнучкий характер. Вибір конкретної теми й виду індивідуальної роботи студента відбувається на початку навчального семестру за погодженням з завідувачем профільної кафедри або його заступником. Організацію, контроль та оцінку якості її виконання здійснює викладач та/або науковий керівник, закріплений кафедрою за академічною групою, до якого студентам потрібно звертатися в разі виникнення запитань. Результати виконаної індивідуальної роботи надаються студентом викладачу у паперовому або електронному вигляді до початку навчальної сесії.

Індивідуальні завдання є складовою частиною організації освітнього процесу з навчальної дисципліни та спрямовані на формування і розвиток у здобувачів вищої освіти навичок самостійної, дослідницької й аналітичної діяльності. Їх виконання забезпечує поглиблення та систематизацію теоретичних знань, отриманих під час аудиторних занять, а також сприяє

набуттю практичних умінь застосування положень конституційно-правової науки для розв'язання актуальних професійних завдань.

Виконання індивідуальних завдань здійснюється здобувачем вищої освіти самостійно із можливістю отримання консультаційної підтримки з боку науково-педагогічного працівника. Консультації спрямовані на уточнення структури роботи, визначення джерельної бази, формування методологічних підходів та коригування змістового наповнення завдання. У разі виконання завдань комплексного або міждисциплінарного характеру допускається їх підготовка групою здобувачів із розподілом обов'язків та визначенням індивідуального внеску кожного учасника.

Консультація є формою своєрідного інтерв'ю викладача, на якому він відповідає на ті чи інші запитання студентів щодо проблемних або ж спірних аспектів навчального матеріалу. Консультації можуть бути як індивідуальними, так і груповими (передзаліковими). Короткі індивідуальні консультації з усіх питань навчального курсу, які цікавлять студентів, можна отримати як перед початком, так і після лекції чи практичного заняття, а в певних випадках і під час таких занять, а більш розгорнуті відповіді – на кафедрі згідно із затвердженим графіком чергувань викладача по кафедрі, у тому числі і з використанням засобів відеозв'язку, а також на груповій консультації, яка зазвичай проводиться перед іспитом або заліком.

З дисципліни «Актуальні проблеми механізму захисту прав людини» індивідуальні завдання можуть реалізовуватися у різних формах, зокрема: підготовка та публікація наукової статті, підготовка доповіді й участь у роботі наукової конференції, розроблення мультимедійної презентації, аналітичного огляду судової практики, порівняльно-правового дослідження тощо. Обрана форма виконання повинна відповідати змісту дисципліни та сприяти досягненню визначених програмних результатів навчання.

Тематика завдань формується з урахуванням сучасних тенденцій розвитку права, практики його застосування та наукових підходів до вирішення проблемних питань галузі.

Мінімальні та максимальні строки видачі, виконання та захисту індивідуальних завдань доводяться до відома здобувачів освіти викладачем на початку семестру. Дотримання визначених термінів є обов'язковою умовою належного оцінювання результатів навчання.

Оцінювання результатів виконання індивідуальних завдань здійснюється відповідно до встановлених критеріїв та передбачає нарахування додаткових (бонусних) балів: за підготовку та публікацію наукової статті – до 12 балів; за виступ із доповіддю на науковій конференції – до 8 балів; за підготовку та представлення презентації – до 10 балів. Конкретна кількість балів визначається з урахуванням якості змісту, рівня наукової аргументації, самостійності виконання та дотримання встановлених вимог до оформлення результатів роботи.

Підготовка тематичної презентації (тема, терміни тощо), а також виконання інших видів індивідуальних завдань погоджується здобувачем освіти із викладачем.

Критерії та умови підготовки, оформлення та публікації наукових матеріалів (статей, тез, доповідей) визначаються безпосередньо оргкомітетом наукової конференції, редакційною колегією видання або установою-організатором.

Умови підготовки, оформлення та критерії оцінювання презентацій визначаються цією програмою (кафедрою).

Індивідуальна робота також студентів включає в себе: підготовку наукових доповідей та есе; розробку порівняльних схем, таблиць; участь в роботі наукових конференцій та гуртків; опублікування тез наукових доповідей і статей.

Зазначений вище перелік видів індивідуальної роботи не є вичерпним та носить гнучкий характер. Вибір конкретної теми й виду індивідуальної роботи студента відбувається на початку навчального семестру за погодженням з завідувачем профільної кафедри або його заступником. Організацію, контроль та оцінку якості її виконання здійснює викладач та/або науковий керівник, закріплений кафедрою за академічною групою, до якого студентам потрібно звертатися в разі виникнення запитань. Результати виконаної індивідуальної роботи надаються студентом викладачу у паперовому або електронному вигляді до початку навчальної сесії.

Есе являє собою самостійно виконаний студентом науковий, критичний чи інший нарис, який вирізняється оригінальністю суджень і вишуканістю форми. Тема есе погоджується з викладачем, виконується письмово обсягом 3-5 сторінок.

Завершальним етапом вивчення навчальної дисципліни є залік, який відбувається в усній чи письмовій формі.

Методи навчання

Методи навчання становлять систему впорядкованих способів спільної діяльності науково-педагогічного працівника та здобувачів вищої освіти, спрямованих на досягнення визначених програмних результатів навчання, формування загальних і фахових компетентностей, а також ефективно розв'язання навчально-виховних завдань. Реалізація методів навчання здійснюється через сукупність дидактичних прийомів, організаційних форм та відповідних засобів освітньої діяльності.

Під час викладання та опанування навчальної дисципліни «Актуальні проблеми механізму захисту прав людини» застосовується комплекс методів, що забезпечують поєднання теоретичної підготовки з практичною спрямованістю навчання.

1. Словесні методи

До словесних методів належать способи вербального викладення та опрацювання навчального матеріалу, зокрема: розповідь, пояснення, лекція, бесіда, дискусія. Зазначені методи передбачають описове розкриття змісту тем, тлумачення сутності правових явищ, категорій і процесів, аналіз нормативно-правових положень, а також перевірку рівня самостійного засвоєння матеріалу

здобувачами освіти. Їх використання сприяє формуванню системного бачення проблем правового регулювання та розвитку навичок професійної аргументації.

2. Наочні методи

Наочні методи передбачають використання візуальних засобів навчання з метою підвищення ефективності сприйняття та осмислення інформації. У межах дисципліни застосовуються демонстрація схем, таблиць, структурно-логічних моделей, діаграм, ілюстративних матеріалів, відеофрагментів та інших засобів візуалізації. Використання наочності забезпечує кращу систематизацію складних правових конструкцій, сприяє формуванню аналітичного мислення та полегшує засвоєння теоретичних положень.

3. Практичні методи

Практичні методи орієнтовані на формування професійних умінь і навичок, зокрема здатності оперувати конституційно-правовими категоріями, аналізувати та застосовувати норми права, вирішувати практичні ситуації у сфері публічно-правових відносин. Реалізація зазначених методів здійснюється під час семінарських занять, виконання індивідуальних завдань, розв'язання кейсів, аналізу судової практики та моделювання правових ситуацій.

Практична складова навчання спрямована на інтеграцію теоретичних знань із реальними правозастосовними процесами, що забезпечує професійну орієнтацію здобувачів освіти.

Методи за рівнем самостійної пізнавальної діяльності

З метою активізації інтелектуальної діяльності здобувачів вищої освіти у процесі навчання застосовуються також методи, диференційовані за рівнем самостійності мислення:

- *метод проблемного викладу*, що передбачає постановку наукової або практичної проблеми та послідовне розкриття шляхів її вирішення;
- *частково-пошуковий (евристичний) метод*, спрямований на залучення здобувачів до самостійного пошуку окремих елементів розв'язання поставленого завдання;
- *дослідницький метод*, який передбачає виконання самостійних наукових досліджень, аналіз правових джерел, формулювання власних висновків і пропозицій.

Комплексне поєднання зазначених методів забезпечує належний рівень теоретичної підготовки, розвиток критичного мислення та формування стійких професійних компетентностей у сфері захисту прав людини.

Методи та форми контролю, критерії оцінювання результатів навчання. Розподіл балів, які отримують здобувачі освіти

Методи контролю є сукупністю способів діагностичної діяльності, спрямованих на забезпечення зворотного зв'язку в освітньому процесі та визначення рівня досягнення програмних результатів навчання. Їх застосування дає можливість отримати об'єктивні дані щодо успішності засвоєння навчального матеріалу, результативності організації навчального процесу та сформованості у здобувачів вищої освіти відповідних компетентностей.

Контрольні заходи покликані встановити відповідність рівня набутих знань, умінь і практичних навичок вимогам стандартів вищої освіти, освітньо-професійної програми та робочої програми навчальної дисципліни. Оцінювання здійснюється з урахуванням принципів системності, об'єктивності, прозорості та академічної доброчесності.

Самоконтроль

Самоконтроль є важливим елементом навчальної діяльності та спрямований на формування здатності здобувачів освіти до самооцінювання рівня засвоєння навчального матеріалу. Він передбачає самостійне виконання тестових завдань, аналіз правильності розв'язання практичних ситуацій, перевірку конспектів, підготовку до семінарських занять та інших форм роботи. Розвиток навичок самоконтролю сприяє підвищенню відповідальності здобувачів за результати власного навчання.

Кафедральний контроль

Кафедральний контроль здійснюється з метою моніторингу якості підготовки здобувачів вищої освіти з навчальної дисципліни на різних етапах її вивчення. Він може реалізовуватися у формі:

- поточного контролю;
- рубіжного контролю;
- підсумкового семестрового контролю.

Такий підхід забезпечує поетапне відстеження динаміки навчальних досягнень та своєчасне коригування освітнього процесу.

Види контролю результатів навчання

В освітньому процесі застосовуються такі основні види контролю:

- поточний контроль протягом семестру;
- виконання та захист контрольних робіт, передбачених навчальним планом;
- приймання та оцінювання індивідуальних завдань;
- підсумковий семестровий контроль.

Поточний контроль здійснюється під час усіх видів аудиторних занять упродовж семестру. Його формами можуть бути усне опитування, письмові роботи, тестування, колоквиуми, аналіз практичних ситуацій, виступи здобувачів під час обговорення питань на семінарських заняттях тощо. Результати поточного оцінювання доводяться до відома здобувачів своєчасно та в установленому порядку.

Можливості поточного контролю є надзвичайно широкими: мотивація навчання, стимулювання навчально-пізнавальної діяльності, диференційований підхід до навчання, індивідуалізація навчання тощо.

Форми участі здобувачів вищої освіти у навчальному процесі, які підлягають поточному контролю:

- виступ з основного питання;
- усна доповідь;
- доповнення, запитання до того, хто відповідає;
- систематичність роботи на семінарських заняттях, активність під час обговорення питань;

- участь у дискусіях, інтерактивних формах організації заняття;
- аналіз законодавства та монографічної літератури;
- письмові завдання (тестові, контрольні, творчі роботи, реферати тощо);
- підготовка тез, конспектів навчальних або наукових текстів;
- самостійне опрацювання тем;

Методи поточного контролю: усний контроль (опитування, бесіда, доповідь, повідомлення тощо); письмовий контроль (контрольна робота, реферат, виклад матеріалу на задану тему в письмовій формі тощо); комбінований контроль; презентація самостійної/індивідуальної роботи; спостереження як метод контролю; тестовий контроль (тести закритої форми: тест-альтернатива, тест-відповідність); проблемні ситуації, метод самоконтролю та самооцінки; оцінювання кейс-завдань.

Система оцінювання та вимоги.

Таблиця розподілу балів, які отримують здобувачі вищої освіти*

Теми	Поточний контроль знань										Модульна контрольна робота	Залік**	Загальна кількість балів
	Тема 1	Тема 2	Тема 3	Тема 4	Тема 5	Тема 6	Тема 7	Тема 8	Тема 9	Тема 10			
Робота на семінарському занятті	7	7	7	7	6	6	6	6	6	6	20	Відповідно до умов визначених Положенням про систему оцінювання результатів навчання здобувачів вищої освіти "ПрАТ"ВНЗ"М АУП"	100
Самостійна робота	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3			

*Робота на семінарському занятті оцінюється у 6-7 балів.

*Таблиця містить інформацію про максимальні бали за кожен вид навчальної роботи здобувача вищої освіти.

Під час оцінювання засвоєння кожної теми за поточну навчальну діяльність здобувачу освіти виставляють оцінки з урахуванням затверджених критеріїв оцінювання для відповідної дисципліни.

Критерії оцінювання результатів навчання здобувачів освіти та розподіл балів, які вони отримують, регламентуються «Положенням про систему оцінювання результатів навчання здобувачів вищої освіти у «Приватному акціонерному товаристві «Вищий навчальний заклад «Міжрегіональна Академія управління персоналом» (<https://maup.com.ua/assets/files/yakist/studcentr/polozhennya-pro-sistemu-ocinyuvannya-rezultativ-navchannya-zdobuvachiv-vishhoi-osviti.pdf>).

Модульний контроль проводиться на останньому занятті модуля у письмовій формі, у вигляді тестування.

Підсумковий семестровий контроль з навчальної дисципліни «Актуальні проблеми конституційного права України» є обов'язковою формою оцінювання результатів навчання здобувача вищої освіти. Він проводиться в терміни, встановлені графіком навчального процесу, та в обсязі навчального матеріалу, визначеного програмою навчальної дисципліни.

Підсумковий контроль проводиться у формі **заліку** (письмово). Здобувача освіти допускають до семестрового контролю за умови виконання ним усіх видів робіт.

Семестровий контроль у формі заліку передбачає, що підсумкова оцінка з дисципліни визначається як сума (проста або зважена) балів за змістовими модулями. Залік виставляється за результатами роботи здобувача освіти впродовж усього семестру. Рейтингова оцінка здобувача освіти складається з балів, отриманих здобувачем за результатами заходів поточного контролю, заохочувальних балів.

Здобувачі освіти, які виконали всі умови допуску до заліку та мають рейтингову оцінку 60 і більше балів, отримують відповідну до набраного рейтингу оцінку без додаткових випробувань.

****Зі здобувачами, які виконали всі умови допуску до заліку та мають рейтингову оцінку менше 60 балів, а також з тими здобувачами, хто бажає підвищити свою рейтингову оцінку, на останньому за розкладом занятті з дисципліни в семестрі викладач проводить підсумковий семестровий контроль у вигляді заліку.**

Для заочної форми навчання залік є обов'язковою складовою підсумкового оцінювання.

Оцінювання додаткових (індивідуальних) видів навчальної діяльності. До додаткових (індивідуальних) видів навчальної діяльності відносять участь здобувачів у роботі наукових конференцій, наукових гуртків здобувачів і проблемних груп, підготовці публікацій, участь у Всеукраїнських олімпіадах і конкурсах та Міжнародних конкурсах тощо понад обсяги завдань, які встановлені відповідною робочою програмою навчальної дисципліни.

За рішенням кафедри здобувачам освіти, які брали участь у науково-дослідній роботі та виконували певні види додаткових (індивідуальних) видів навчальної діяльності, можуть присуджуватися заохочувальні (бонусні) бали за визначену освітню компоненту.

Також, заохочувальні бали можуть нараховуватися, якщо здобувач освіти, наприклад, виконав і захистив певні види робіт, відвідував всі лекції, семінарські й практичні заняття, має власний рукописний конспект лекцій та

опрацьований додатковий навчальний матеріал, немає пропусків занять без поважних причин, відвідував додаткові консультації за участі лектора тощо.

Сума заохочувальних балів враховується при виставленні підсумкових балів в заліково-екзаменаційну відомість (але не більше **89 балів** в загальному підсумку) і може бути автоматично зарахована при виставленні підсумкової семестрової оцінки з відповідної освітньої компоненти.

Заохочувальні бали не є нормативними і не входять до таблиці розподілу балів, які отримують здобувачі вищої освіти та основної шкали системи оцінювання.

Один захід може бути підставою для виставлення заохочувальних балів лише за однією найбільш релевантною освітньою компонентою.

Для оцінювання результатів навчання здобувача вищої освіти впродовж семестру застосовується 100-бальна, національна та шкала ЄКТС оцінювання.

Шкала підсумкового оцінювання: національна та ECTS

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка ECTS	Оцінка за національною шкалою	
		для екзамену, курсового проекту (роботи), практики	для заліку
90 – 100	A	відмінно	Зараховано
82-89	B	добре	
75-81	C	задовільно	
68-74	D		
60-67	E		
35-59	FX	незадовільно з можливістю повторного складання	не зараховано з можливістю повторного складання
0-34	F	незадовільно з обов'язковим повторним вивченням дисципліни	не зараховано з обов'язковим повторним вивченням дисципліни

Ресурсне забезпечення навчальної дисципліни

В освітньому процесі використовуються навчальні аудиторії, бібліотека, мультимедійний проектор та комп'ютер для проведення лекційних та семінарських занять з елементами презентації. Вивчення окремих тем і виконання практичних завдань потребує доступу до інформації зі всесвітньої мережі Інтернет, який забезпечується безкоштовною мережею Wi-Fi.

Контрольні питання з навчальної дисципліни «Актуальні проблеми механізму захисту прав людини»

1. Виникнення та історичний розвиток теорії прав людини.
2. Видатні мислителі, які досліджували питання прав людини.
3. Видатні правозахисники людства.
4. Поняття прав і свобод людини
5. Міжнародні неурядові та гібридні організації як механізм захисту прав людини.
6. Міжнародний комітет Червоного Хреста, Міжнародна федерація товариств Червоного Хреста та Червоного Півмісяця як механізми захисту прав людини
7. Міжамериканська комісія з прав людини. Міжамериканський суд з прав людини як механізми захисту прав людини.
8. Універсальні механізми захисту прав людини.
9. Загальна декларація прав людини ООН.
10. Право як міра добра і справедливості та формалізоване відображення універсальних загальнолюдських морально-етичних цінностей.
11. Організація Об'єднаних Націй як основний універсальний механізм захисту прав людини.
12. Генеральна асамблея та Рада Безпеки ООН як механізми захисту прав людини.
13. Рада ООН з прав людини та комітети ООН як механізми захисту прав людини.
14. Спеціалізовані агенції та інституції ООН, які займаються правозахистом.
15. Міжнародні судові інстанції ООН.
16. Спільне і відмінне між правами людини та людськими свободами.
17. Класифікація і типологія прав людини.
18. Національні механізми захисту прав людини в Україні.
19. Природні (невід'ємні) права людини.
20. Просвітництво і становлення ліберального розуміння прав людини.
21. Охорона та захист прав людини: спільне та відмінне.
22. Генеза прав і свобод людини.
23. Конвенція ООН про права дитини 1989 року.
24. Міжнародні механізми захисту прав людини та прояв їхньої діяльності на універсальному, регіональному, національному, локальному рівнях.
25. Міжнародне товариство прав людини як механізм захисту прав людини.
26. Рада Європи та європейський регіональний механізм захисту прав людини.
27. Право на життя як основне та священне право людини.
28. Поняття дискримінації та її види.
29. Європейська конвенція про захист прав людини та основоположних свобод.

30. Верховенство права та правова держава: співвідношення понять.
31. Обмеження прав і свобод людини в суспільних інтересах.
32. Захист прав людини в інституційних механізмах Європейського Союзу.
33. Національні механізми захисту прав людини в країнах євроатлантичної спільноти (глобального Заходу).
34. Національні механізми захисту прав людини в Південній Америці, Африці, окремих країнах Азії та в Океанії.
35. Контроль глави держави за додержанням прав людини.
36. Проблемні аспекти виконання рішень Європейського Суду з прав людини.
37. Парламентський контроль за додержанням прав людини.
38. Уповноважений із захисту прав людини (омбудсмен) як механізм захисту прав людини.
39. Міжнародний пакт про економічні, соціальна та культурні права 1966 року.
40. Судова влада та правосуддя як механізм захисту прав людини
41. Права і свободи людини, які не підлягають обмеженню.
42. Механізми захисту прав і свобод людини в умовах міжнародного або внутрішнього збройного конфлікту
43. Механізми захисту прав і свобод людини в умовах надзвичайної ситуації.
44. Основні політичні права людини.
45. Основні економічні права людини.
46. Основні культурні права людини.
47. Адвокатура та нотаріат як механізм захисту прав людини.
48. Муніципальні (самоврядні) механізми захисту прав людини.
49. Самозахист як механізм захисту прав та свобод людини.
50. Африканський союз. Африканська хартія прав людини і народів 1981 р.
51. Конвенція ООН проти катувань та інших жорстоких, нелюдських або таких, що принижують гідність, видів поводження і покарання 1998 року.
52. Право на самооборону: поняття, проблемні питання реалізації.
53. Організація ісламського співробітництва. Каїрська декларація прав людини в ісламі 1990 р.
54. Міжамериканський регіональний механізм захисту прав людини. Організація американських держав.
55. Європейський Суд з прав людини як механізм захисту прав людини.
56. Людина як найвища соціальна цінність.
57. Організація взаємовідносин у трикутнику “людина-суспільство-держава”.
58. Інституційні та локальні (місцеві) механізми захисту прав людини.
59. Американська конвенція про права людини 1969 року (пакт Сан-Хосе).
60. Основні історико-правові акти в сфері захисту прав людини.

Рекомендована література

Основна:

1. Конституція України від 28 червня 1996 р. (із змін.). URL: <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/254к/96-вр>.
2. Загальна декларація прав людини. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_015#Text.
3. Міжнародний пакт про громадянські і політичні права. URL: zakon.rada.gov.ua/go/995_043.
4. Міжнародний пакт про економічні, соціальні та культурні права. URL: zakon.rada.gov.ua/go/995_042.
5. Європейська конвенція про захист прав людини і основоположних свобод від 04.11.1950 р. та додаткові протоколи, рат. Законом України від 17.07.1997 р. (зміни в назві конвенції згідно Закону України від 09.02.2006 р.).
6. Про виконання рішень та застосування практики Європейського суду з прав людини: Закон України від 23.02.2003 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3477-15>.
7. Білоскурська О.В., Федорчук М.Д. Нормативно-правове регулювання обмеження конституційних прав і свобод людини і громадянина в умовах воєнного стану в Україні. *Правова держава*. 2022. № 46. С. 7–18.
8. Вородін С.В. Захист прав і свобод постраждалих в умовах збройної агресії рф: сучасні виклики правового регулювання. *Аналітично-порівняльне правознавство*. 2024. № 6. С. 87–91.
9. Гончаров, В. Заборона дискримінації: питання законодавчого закріплення та застосування в Україні. *Wrocławsko-Lwowskie Zeszyty Prawnicze*. 2021. № 12. С. 157–167.
10. Глиняний І. Роль Конституційного Суду України в захисті прав людини: теорія та практика. *Juris Europensis Scientia*. 2024. № 5. С. 3–7.
11. Довгань Б., Міхайліна Т. Цифрові права людини четвертого покоління крізь призму трансгуманізму. *Підприємництво, господарство і право*. 2021. № 1. С. 171–175.
12. Дорошенко В. А. Правові механізми захисту прав людини під час війни. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2023. № 2. С. 323–326
13. Жванко Л. Міжнародно-правові інструменти ООН в контексті вирішення глобальної проблеми біженців та мігрантів. *Європейські історичні студії*. Київ, 2019. №14. С. 83-100.
14. Забезпечення прав людини: національний і міжнародний виміри : збірник матеріалів II Всеукраїнської науково-практичної конференції (м. Вінниця, 09 грудня 2022 року). Вінниця, 2023. 365 с.
15. Кельман М.С., Кельман Л.М., Романська І.В. Осмислення методології пізнання наукових теорій у правознавстві. *Філософські та методологічні проблеми права*. 2019. № 1. С. 32–42

16. Козюбра М. Право, наука та інші форми світосприйняття і методологія: лінії взаємозв'язків. Наукові записки НаУКМА. Юридичні науки. 2018. Т. 2. С. 3–12
17. Корнієнко М.В. Права людини в умовах воєнного стану: загальноправовий дискурс. Південноукраїнський правничий часопис. 2022. № 1–2. С. 27–31.
18. Кузніченко С.О. Концепт обмеження прав людини в умовах воєнного стану. Південноукраїнський правничий часопис. 2022. № 1–2. С. 32–36.
19. Крусян А. Особливості захисту прав і свобод людини в умовах воєнного стану в Україні: конституційно-правовий аспект. Правова держава. 2024. № 35. С. 348–361.
20. Левченко А.В. Обмеження права на таємницю кореспонденції в умовах воєнного стану: українські реалії та закордонний досвід. *Baltic Journal of Legal and Social Sciences*. 2022. № 2. С. 116–122.
21. Людська гідність і права людини як основа конституційного устрою держави: збірник тез Міжнародної науково-практичної конференції «Людська гідність і права людини як основа конституційного устрою держави» (м. Хмельницький, 19–20 жовтня 2018 р.). Хмельницький : Хмельницький університет управління та права, 2018. 411 с.
22. Маркович Х. Права і свободи людини в умовах воєнного стану: фокус пріоритетів. Аналітично-порівняльне правознавство. 2023. № 4. С. 95–99.
23. Міжнародний захист прав людини : навчальний посібник / кол. авторів; за ред. О. Б. Онишко. Львів: Львівський державний університет внутрішніх справ, 2022. 540 с.
24. Міжнародне публічне право. Міжнародний захист прав людини : навч. посіб. / за заг. ред. Т. Л. Сироїд. Харків : Право, 2019. 494 с.
25. Наливайко Л. Р., Степаненко К. В., Щербина Є. М. Міжнародний захист прав людини : навч. посібник. Дніпро : ДДУВС, 2020. 260 с.
26. Попович Т.П. Конституційно-правовий обов'язок: наукові підходи до розуміння. *Visegrad Journal on Human Rights*. 2018. 6 (vol. 1). С. 156–160.
27. Пушкаренко С. Інститут омбудсмена системи захисту прав людини: зарубіжний досвід для України. Таврійський науковий вісник. 2024. № 1. С. 82–88.
28. Рабінович П.М. На шляху до формування доктрини основоположних прав людини. *Право України*. 2022. №1. С. 23–38.
29. Рабінович П.М. Універсальні стандарти людяності як концептуальні засади антропоцентричного праворозуміння. *Право України*. 2021. № 1. С. 76–87.
30. Разметаєва Ю.С. Доктрина та практика захисту прав людини: навч. посіб. Київ: ФОП Голембовська О.О., 2018. 364 с.
31. Сенчук І. І. Механізм захисту прав людини: актуальні проблеми дослідження / І. І. Сенчук // *Правоохоронна функція держави: теоретико-методологічні та історико-правові проблеми* : тези доп. учасників міжнар. наук.-практ. конф. (м. Харків, 17 трав. 2019 р.) / МВС України, Харків. нац. ун-т

внутр. справ ; Консулт. місія Європейського Союзу. — Харків : ХНУВС, 2019. - С. 189-191.

32. Сербалюк Ю.В. Захист прав людини: міжнародні стандарти та практика: навчальний посібник. Кам'янець-Подільський: Кам'янець-Подільський національний університет імені Івана Огієнка, 2021.

33. Коруц У.З. Заборона пропаганди війни: міжнародно-правові засади: монографія. Одеса: Фенікс, 2023. 340

34. Совгіря О. В., Шукліна Н. Г. Конституційне право України. Повний курс: навч. посіб. Київ: Юрінком Інтер, 2018. 556 с.

35. Шуміло І. Міжнародна система захисту прав людини: навч. посіб. Київ: ФОП Голембовська О.О., 2018. 168 с.

Допоміжна:

36. Вакарюк Л. Основні підходи до розуміння поняття «інформаційні права людини». Підприємництво, господарство і право. 2018. № 2. С. 155–159

37. Верлос Н.В. Конституціоналізація цифрових прав людини: вітчизняна практика та зарубіжний досвід. Часопис Київського університету права. 2020. № 2. С. 129–133.

38. Вовк В. М., Олійник У. М. Право бути забутим як «нове право» людини у діджиталізованому суспільстві. Науково-інформаційний вісник Івано-Франківського університету права ім. Короля Данила Галицького. Серія Право. 2020. № 10 (22). С. 16-22.

39. Женев'єв Майер. Щодо ролі судової системи у виконанні рішень Європейського суду з прав людини на національному рівні / Женев'єв Майер // Вісник Верховного Суду України. – 2017. – № 6 (202). – С. 45- 48.

40. Всесвітня Декларація про забезпечення виживання, захисту і розвитку дітей. URL: http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/995_075.

41. Конвенція ООН про права дитини. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_021#Text

42. Декларація про права осіб з інвалідністю. URL: https://zakon.rada.gov.ua/- laws/show/995_117#Text.

43. Європейська соціальна хартія (переглянута). URL: https://zakon.rada.gov.ua/- laws/show/994_062#Text.

44. Конвенція ООН про права осіб з інвалідністю. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/- show/995_g71#Text.

45. Конвенція ООН про статус біженців. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/- 9 95_011#Text.

46. Фулей Т.І. Застосування практики Європейського суду з прав людини при здійсненні правосуддя: Науково-методичний посібник для суддів. – 2-ге вид. випр., допов. – К., 2015. – [Електронний ресурс]. ... [Електронний ресурс] / – Режим доступу : <http://www.nsj.gov.ua/ua/science/prints/890/-208> с.

Інформаційні ресурси:

1. Офіційний сайт Організації Об'єднаних Націй. URL: <http://un.org>

2. Офіційний сайт Ради Європи. URL: <http://coe.int>

3. Офіційний веб-сайт Європейського суду з прав людини. URL: <https://www.echr.coe.int/>
3. Національна парламентська бібліотека України. URL: <http://nplu.org/>
4. Національна бібліотека України імені В.І. Вернадського. URL: <http://www.nbuv.gov.ua/>
5. Інформаційно-пошукова правова система «Нормативні акти України (НАУ)». URL: <http://www.nau.ua>
6. Офіційний сайт Верховної Ради України. URL: <http://portal.rada.gov.ua/>
7. Офіційний сайт Президента України. URL: <http://president.gov.ua>
8. Офіційний сайт Конституційного Суду України. URL: <http://ccu.gov.ua>
9. Практика Європейського суду з прав людини. Рішення. Коментарі. URL: <http://www.eurocourt.org.ua/>.
10. Рішення Європейського суду з прав людини. URL: [http:// helsinki.org.ua/ index.php?r=a1b8](http://helsinki.org.ua/index.php?r=a1b8).
11. Рішення Європейського суду з прав людини щодо України. URL: [http:// www.coe.kiev.ua](http://www.coe.kiev.ua)